

819.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) ulega następującym zmianom:

1) w art. 3 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przedstawiony zgodnie z przepisami o organizacji szkół akademickich; wniosek ten przedstawia Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

2) w art. 3 ustęp 3 skreśla się;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Czas służby profesorskiej liczy się od dnia rzeczywistego jej objęcia. W razie bezpośredniego przejścia ze służby państwowej, unormowanej innymi przepisami, czas służby poprzedniej zalicza się do czasu służby profesorskiej, o ile był zaliczony według przepisów, normujących dany rodzaj służby.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zaliczyć profesorom na wniosek rady wydziałowej, zatwierdzonej przez senat, do służby profesorskiej w całości lub w części czas poprzedniej służby państwowej, jeżeli przejście nie nastąpiło bezpośrednio, a za zgodą Ministra Skarbu — poprzedni czas pracy zawodowej, o ile praca ta przysposobiła ich do wykonywania czynności profesorskich.

Sposób obliczania czasu służby do wysługi emerytalnej określają przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym.”;

4) po art. 7 wstawia się nowy artykuł 7 a) w brzmieniu:

„Dla każdego profesora prowadzi się wykaz służbowy, do którego wpisuje się wszystkie istotne dane, dotyczące profesora i przebiegu jego służby.

Profesor przy pierwszym objęciu służby składa dokumenty osobiste, potrzebne do wypełnienia wykazu służbowego, w dalszym zaś ciągu służby obowiązany jest składać dokumenty, stwierdzające zmiany, które nie wynikają z zarządzeń władz. Władza zastrzymuje w aktach odpisy złożonych dokumentów, same zaś dokumenty zwraca ich właścicielowi.

Profesor ma prawo przeglądać swój wykaz służbowy, czynić z niego odpisy i wnosić reklamacje.

Wzór wykazu służbowego, jako też szczegółowe przepisy co do jego prowadzenia ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

5) w art. 9 w pkt. 5 wstawia się po wyrazach: „i w komisjach” wyrazy: „i przestrzegania w charakterze członka tych kolegijów obowiązujących przepisów”;

6) w art. 12 wstawia się pkt. 1) w brzmieniu:

„1) wchodzić w związki lub zwały, które mogą zakłócić należyty bieg zarządu państwowego, lub normalnego toku służby”; oraz zmienia się odpowiednio numerację następnych punktów;

7) w art. 19 dodaje się:

a) nowy ustęp drugi w brzmieniu:

„Przy określaniu wysokości uposażenia uwzględnia się czas służby profesorskiej, obliczony na podstawie art. 6 niniejszego rozporządzenia.”;

b) dwa końcowe ustępy w brzmieniu:

„Profesorowi i jego najbliższej rodzinie zapewnia się opiekę lekarską i środki lecznicze w zakresie przewidzianym w odrębnych przepisach.

Osobne przepisy regulują również sprawę udzielania zwrotnych zaliczek bezprocentowych z funduszy państwowych, sprawę diet, kosztów podróży służbowych, kosztów przeniesienia, wreszcie kosztów kształcenia dzieci.”;

8) w art. 23 w ust. 2 zmienia się termin: „30 września 1933 r.” na: „30 września 1935 r.”;

9) po art. 23 wstawia się nowy artykuł 23 a) w brzmieniu:

„Profesora, który wskutek zmian organizacyjnych w szkole akademickiej, jej wydziale, oddziale lub studjum, stracił możliwość pracy w zakresie, wskazanym w dekreście nominacyjnym, przenosi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w stan nieczynny.

Przez cały czas pozostawania w stanie nieczynnym profesor pobiera przysługujące mu pełne uposażenie służbowe.

Czas spędzony w stanie nieczynnym wlicza się tylko do wysługi emerytalnej.

Profesor w stanie nieczynnym może być każdego czasu mianowany profesorem innej szkoły akademickiej, lub innego wydziału tej samej szkoły — w trybie wskazanym w art. 3.

Jeżeli nominacja nie nastąpi w przeciągu roku od chwili przeniesienia w stan nieczynny, Prezydent Rzeczypospolitej zwalnia profesora przy zastosowaniu przepisów ustawy emerytalnej.”;

10) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Za naruszenie swych obowiązków profesor w stanie czynnym i nieczynnym podlega niezależnie od odpowiedzialności karnej lub cywilnej, odpowiedzialności dyscyplinarnej według postanowień art. 27 — 86.”;

11) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w tej samej sprawie wszczęto postępowanie karno-sądowe i postępowanie dyscyplinarne,

to ostatnie może być tylko wtedy zawieszone, jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego.”;

12) w art. 39 dodaje się ustęp końcowy w brzmieniu:

„Przewodniczący komisji dyscyplinarnej lub jego zastępca winien posiadać wykształcenie prawnicze.”;

13) w art. 40 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Przewodniczący Wyższej Komisji Dyscyplinarnej lub jego zastępca winien posiadać wykształcenie prawnicze.”;

14) w art. 46 dodaje się:

a) w końcu ust. 1 zdanie w brzmieniu:

„Rzecznik dyscyplinarny działa w ściślejszej zależności od władzy, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne.”;

b) ustęp końcowy w brzmieniu:

„Postanowienia art. 44 mają analogiczne zastosowanie do rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy.”;

15) w art. 47 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Skarb Państwa zwraca obrońcy, który został ustanowiony z urzędu, niezbędne koszty, poniesione w interesie obrony.”;

16) art. 48 skreśla się;

17) w art. 50 w ust. 3 wstawia się po wyrazach: „na piśmie” wyrazy: „uwiadamiając równocześnie o tem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego”;

18) w art. 55 dodaje się dwa końcowe ustępy w brzmieniu:

„Wniosek rzecznika dyscyplinarnego o ukaranie winien zawierać:

- a) imię i nazwisko oraz dane osobowe obwinionego,
- b) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia oraz powołanie naruszonego tym czynem przepisu,
- c) wymienienie proponowanej kary dyscyplinarnej,
- d) uzasadnienie oskarżenia.

Wniosek w razie potrzeby winien zawierać wykaz świadków i biegłych, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik dyscyplinarny; winny być również wskazane inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie dyscyplinarnej rzecznik uważa za niezbędne.”;

19) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Komisja dyscyplinarna uchwała, albo uzupełnienie śledztwa, albo przekazanie sprawy do rozprawy dyscyplinarnej.

Uzupełnienia śledztwa dokonywa się zgodnie z art. 52, 53 i 54.

W razie cofnięcia przez rzecznika wniosku o ukaranie przed rozpoczęciem rozprawy dyscyplinarnej, przewodniczący komisji przesyła aktą sprawy władzy, która wdrożyła postępowanie dyscyplinarne, celem umorzenia.”;

20) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza dzień rozprawy dyscyplinarnej, wzywa obwinionego z równoczesnym doręczeniem mu wniosku rzecznika o ukaranie, oraz udziela do wiadomości listę członków kompletu orzekającego. Równocześnie zawiadamia o dniu rozprawy dyscyplinarnej rzecznika dyscyplinarnego, któremu również doręcza listę członków kompletu orzekającego oraz zawiadamia obrońcę. Z wezwaniem na rozprawę obwinionego połączone może być zastrzeżenie, że w razie nieusprawiedliwionego niestawienia rozprawa będzie przeprowadzona i orzeczenie wydane zaocznie.

Komisja dyscyplinarna może, a w przypadkach, wskazanych w art. 55 ust. 3, winna wezwać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i biegłych.

Pomiędzy doręczeniem wniosku rzecznika dyscyplinarnego obwinionemu a terminem rozprawy powinno upłynąć co najmniej 14 dni.”;

21) w art. 59 skreśla się ustęp 1;

22) w art. 62 wstawia się po ust. 2 nowy ustęp w brzmieniu:

„Przewodniczący uprzedza świadków i biegłych, że złożenie fałszywego zeznania jest przestępstwem, zagrożonym karą w Kodeksie Karnym.”;

23) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Narada i głosowanie kompletu orzekającego przy rozstrzyganiu sprawy są tajne.

Sentencję orzeczenia sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie kompletu.

Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Odpis orzeczenia, które powinno być przygotowane w ciągu dni 8 po ogłoszeniu sentencji, doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

Orzeczenie powinno zawierać:

- a) dzień wydania orzeczenia,
- b) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz nazwisk przewodniczącego, członków kompletu orzekającego, protokolanta i rzecznika dyscyplinarnego,
- c) wymienienie imienia, nazwiska, charakteru służbowego i siedziby urzędowej obwinionego,
- d) przedmiot obwinienia,
- e) sentencję orzeczenia,
- f) uzasadnienie orzeczenia.”;

24) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym należy zapisać datę, miejsce rozprawy, nazwiska przewodniczącego i członków kompletu orzekającego oraz protokolanta, stron i obrońcy, nadto dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokolant.”;

25) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej może zarówno obwiniony, jak i rzecznik dyscyplinarny odwołać się do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Odwołanie należy wniesć w ciągu dni 8 po dniu doręczenia odpisu orzeczenia na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który je bezzwłocznie

przesyła wraz z właściwymi aktami do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Odwolanie odracza wykonanie orzeczenia.

Odwolanie może dotyczyć całości orzeczenia lub jego części.

Odwolanie od orzeczenia co do winy uważa się za zwrócone także przeciwko orzeczeniu o karze.

Rzecznik dyscyplinarny i obwiniony mogą cofnąć odwołanie do chwili rozpoczęcia rozprawy w Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.”;

26) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Wyższa Komisja Dyscyplinarna wydaje postanowienia w przypadkach:

1) gdy odwołanie jest spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną,

2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa.

W pierwszym przypadku Wyższa Komisja Dyscyplinarna odrzuca odwołanie, a w drugim odnosi się do rektora o uzupełnienie śledztwa w wskazanym kierunku.

W wszystkich innych przypadkach Wyższa Komisja Dyscyplinarna przeprowadza rozprawę dyscyplinarną i wydaje orzeczenie, stosując analogicznie przepisy o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w I instancji.”;

27) w art. 68 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Rozwiązanie stosunku służbowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.”;

28) w art. 69 dodaje się dwa ustępy końcowe w brzmieniu:

„Odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołącza się do akt osobowych.

Po upływie lat 5 od daty uprawomocnienia się skazującego orzeczenia dyscyplinarnego, z wyjątkiem orzeczeń, skazujących na kary przeniesienia w stan spoczynku lub usunięcia z katedry, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na prośbę skazanego zarządzić sporządzenie dla niego nowego wykazu służbowego z opuszczeniem wzmianki o skazaniu oraz usunięciu z aktów osobowych odpisu orzeczenia dyscyplinarnego, jeżeli skazany w ciągu tego okresu nie był ponownie karany dyscyplinarnie.”;

29) w art. 70 zastępuje się dwukrotnie wyraz: „żądanie” wyrazem: „podanie”, oraz dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Na wniosek rzecznika dyscyplinarnego może nastąpić wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego, jeżeli umorzenie sprawy albo wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa karnego.”;

30) w art. 71 zastępuje się wyrazy: „żądanie wznowienia” wyrazami: „podanie o wznowienie” oraz dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu:

„Podanie o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w ciągu 30 dni od dnia, w którym profesor, a w razie jego śmierci — spadkobiercy, powzięli wiadomość o przyczynie uzasadniającej wznowienie.”;

31) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku dopuszczenia wznowienia postępowania Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może wstrzymać wykonanie kary.”;

32) w art. 73 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli profesora, na którego korzyść wznowione zostało postępowanie dyscyplinarne, uznano winnym ponownie, nie można orzec kary surowszej od nałożonej poprzednio.”;

33) art. 76 skreśla się;

34) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli przeciw profesorowi wdrożono postępowanie karne lub dyscyplinarne, a pozostawienie go w czynnościach służbowych ze względu na rodzaj i doniosłość podniesionych przeciwko niemu zarzutów nie jest wskazane, może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub senat każdej chwili zawiesić profesora w obowiązkach.

O zawieszeniu przez senat należy bezwzględnieawiadomić Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.”;

35) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Zarządzenie aresztu sądowego (śledczego) powoduje zawieszenie aresztowanego w obowiązkach przez rektora.

W nagłych przypadkach rektor ma prawo zawiesić profesora tymczasowo w obowiązkach, jeżeli ze względu na rodzaj zarzutu dalsze wykonywanie przez profesora obowiązków narażałoby powagę szkoły akademickiej lub groziło jej dobru.

Tymczasowe zawieszenie nie podlega zaskarżeniu.”;

36) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Sprawę zarządzonego przez siebie tymczasowego zawieszenia profesora w obowiązkach rektor przedstawia na najbliższym posiedzeniu senatu, nie później jednak niż w przeciągu dni 7. Senat obowiązany jest bezwzględnie powziąć uchwałę, zatwierdzającą lub uchylającą zawieszenie.

Jeżeli uchwała senatu jest zgodna ze stanowiskiem rektora, składa się ją Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wiadomości. Jeżeli senat zajmuje inne stanowisko niż rektor, ten ostatni przedstawia sprawę Ministrowi do ostatecznego rozstrzygnięcia.”;

37) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może po zasięgnięciu opinii senatu obniżyć na czas trwania zawieszenia uposażenie profesora, najwyżej jednak o połowę.”;

38) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Zawieszenie w obowiązkach kończy się najpóźniej z chwilą zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

Jeżeli jednak przyczyny, które spowodowały zawieszenie, odpadną wcześniej, zawieszenie może być każdego czasu uchylone przez władzę, która je zarządziła.”;

39) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Od orzeczenia senatu o zawieszeniu w obowiązkach służy obwinionemu prawo wniesienia na ręce rektora sprzeciwu do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w ciągu dni 8, licząc od dnia następnego po otrzymaniu odpisu orzeczenia.

Sprzeciw nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.”;

40) po art. 86 wprowadza się dwa nowe artykuły 86 a) i 86 b) w brzmieniu:

86 a) „W postępowaniu dyscyplinarnym winny być w uzupełnieniu postanowień niniejszego rozporządzenia stosowane analogicznie postanowienia, objęte Kodeksem Postępowania Karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) w: art. 41 § 1 i 2, art. 42—44, art. 45 § 1, art. 46, art. 59, art. 92, art. 98—99, art. 101, art. 103—104, art. 106—108, art. 110—114, art. 116, art. 117 § 2, art. 124 — 126, art. 132, art. 134 — 138, art. 140, art. 304—308, art. 310—311, art. 315, art. 330, art. 331 § 1, art. 336—338, art. 342, art. 348—353, art. 359, art. 361—363, art. 364 § 1, art. 365—366, art. 373—374, art. 376, art. 379—380, art. 497, art. 499, art. 500 pkt. a) i b), art. 501 pkt. a), b) i d), art. 583 § 1 — 4 oraz art. 141 z tą zmianą, że do biegłych i tłumaczy winny być stosowane w miejsce postanowień cytowanych w § 1 tegoż artykułu, postanowienia art. 98, 107, 116 i 117 § 2.”;

86 b) „Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego, wolne są od wszelkich opłat skarbowych.”;

41) w art. 91 w ust. 1 wstawia się po wyrazach: „nieprzerwanej służby” wyrazy: „w tym charakterze”, w ust. 3 po wyrazie: „państwowej” wyrazy: „o charakterze publiczno-prawnym”, oraz dodaje się ustęp końcowy w brzmieniu:

„Do czasu, wymagającego do stałej nominacji, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zaliczyć czas służby w charakterze starszego asystenta do trzech lat, jeżeli służba ta poprzedzała bezpośrednio nominację na dane stanowisko.”;

42) art. 92 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach wyjątkowych na wniosek rady wydziałowej, zatwierdzony przez senat, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić na dalsze mianowanie asystenta starszego, najwyżej jednak na lat 6, asystentów zaś, posiadających tytuł docenta, bez ograniczenia czasu.”;

43) w art. 97 dodaje się ustęp końcowy w brzmieniu:

„Czas służby w charakterze pomocniczej siły naukowej, z wyjątkiem służby w charakterze asystenta młodszego i zastępcy asystenta, zalicza się do czasu służby i świadczy emerytalnej w razie zamianowania na stałe, jako też w razie bezpośredniego przejścia do innej służby państwowej o charakterze publiczno - prawnym, unormowanej innymi przepisami; w przypadku zaś przerwy właściwa władza naczelną może zaliczyć całkowicie lub częściowo czas służby przed przerwą.”;

44) po art. 98 wprowadza się dwa nowe artykuły 98 a) i 98 b) w brzmieniu:

98 a) „Do pomocniczych sił naukowych, z wyjątkiem pełniących obowiązki na podstawie umowy, mają analogiczne zastosowanie postanowienia, dotyczące prowadzenia wykazów służbowych dla profesorów.”;

98 b) „Dla pomocniczych sił naukowych z wyjątkiem asystentów młodszych i zastępców asystentów prowadzi się listy kwalifikacyjne, obejmujące oceny kwalifikacyjne. Oceny kwalifikacyjne sporządzane są corocznie z końcem roku kalendarzowego

przez osoby powołane do wykonywania nadzoru służbowego.

Stopnie oceny kwalifikacyjnej są następujące: dobra, dostateczna, niedostateczna.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Władza winna zainteresowanego zawiadomić o otrzymaniu przezeń oceny niedostatecznej.

Otrzymanie dwukrotnie oceny niedostatecznej w okresie trzyletnim powoduje rozwiązanie stosunku służbowego przy zastosowaniu postanowień ustawy emerytalnej.”;

45) w art. 100 punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uzyskiwać za zgodą profesora, któremu służbowo podlegają, zezwolenie dzięki na wszelkie płatne zajęcia uboczne.”;

46) w art. 102 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„Urlop dla poratowania zdrowia lub dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych nie może być udzielony na okres dłuższy niż jeden rok, przyczem urlop dla poratowania zdrowia może być płatny do 6 miesięcy, dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych do miesiąca. Za dalszy czas trwania urlopu wstrzymuje się uposażenie służbowe.”;

47) w art. 105 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wskutek zmian w organizacji szkoły akademickiej niema możliwości zatrudnienia nadal pomocniczej siły naukowej, mianowanej na stałe, lub jeżeli zajądą okoliczności, nie pozwalające ze względu na dobro szkoły na pozostawienie takiej siły pomocniczej na danym stanowisku, ani na dalsze zatrudnienie jej na innym odpowiednim stanowisku w szkołach akademickich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przenieść ją w stan nieczynny.”;

48) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Ponownie art. 90 — 98 oraz 101 — 110 nie podlegają pełniący obowiązki na podstawie umowy adjunkci, kustosze, konstruktorzy (instruktorzy), prosekutorzy, obserwatorzy i asystenci starsi, a nadto wszyscy asystenci młodszy (demonstratorzy i elewi) i zastępcy asystentów.”;

49) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Asystenci młodszy (demonstratorzy i elewi) oraz zastępcy asystentów powoływani są wyłącznie na podstawie umowy.

Warunkiem powołania asystenta młodszego (demonstratora i elewa) jest w zasadzie posiadanie dyplomu niższego stopnia naukowego.

Wyjątkowo na wniosek rady wydziałowej, zatwierdzony przez senat, na asystenta młodszego może być powołany student w ostatnich latach studjów lub absolwent.

Warunkiem powołania na zastępcę asystenta jest ukończenie co najmniej 3 lat studjów.

Umowę zawiera się na okres roku akademickiego lub na krótszy okres czasu.

Stosunek umowy asystenta młodszego może trwać najwyżej 3 lata, zastępcy asystenta — najwyżej dwa lata.

W przypadkach wyjątkowych na wniosek rady wydziałowej, zatwierdzony przez senat, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić na przedłużenie stosunku umownego najwyżej na dalsze dwa lata tym asystentom młodszym, którzy posiadają wyższy stopień naukowy."

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Równocześnie upoważnia się Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem i przy zastosowaniu nowej numeracji artykułów i powołań artykułów i ustępów.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

820.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 października 1930 r. o Krzyżu i Medalu Niepodległości (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 591) otrzymuje następujące brzmienie:

"Krzyż i Medal Niepodległości można nadawać wyłącznie do dnia 31 grudnia 1933 r."

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

61529 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 1 zł. 20 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł, kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.